

Хліб — то праця людська

Василь Сухомлинський

з'яв онук у хаті шматок хліба, пішов у садок і став ним спілі груші з дерева збивати.

Підходить дідусь і питає:

— Що це ти робиш, внучку?

Онук похнюпився й не насмілиться очі підвести. Знає, що робить недобре, але сподівався, ніхто не побачить.

— Візьми в руки той шматок хліба, — звелів дідусь. Підібрав онук шматок хліба.

— Є в тебе чиста хусточка?

Витяг онук із кишені чисту хусточку.

— Загорни хліб у хусточку. Онук загорнув хліб у хусточку.

— Так і неси цей шматок хліба до хати, поклади його поруч зі своїми книжками. Хай лежить він доти, доки ти виростеш і народяться в тебе діти. Заповідай тоді своїм дітям і внукам, що хліб — це святиня і знущатися над ним гріх.

Дякую вам за науку, дідусю, — тихо каже онук і несе шматок хліба в хусточці до хати.

Той шматок хліба він зберігав багато літ. Як вирости його два сини й стали розуміти, що таке праця і честь, він сказав їм:

— Це найдорожча цінність — хліб. Його виростив ваш прадід. Бережіть і шануйте хліб, бо то праця людська.